

Από τον Άννα στον Καϊάφα

Τετάρτη, 14 Αυγούστου 2013

5:53 μμ

47

Σημασια

Η φραση λεγεται για να σχολιασθει μια επιπονη γραφειοκρατικη διαδικασια που απαιτει και μετακινησεις απο γραφειου εις γραφειον.

Άλλες Σχετικές Φρασεις

[άρων, άρον](#)

[διέρρηξε τα ιμάτιά του 3](#)

[Νίπτει τας χειρας του](#)

[Μετα βαιων και κλάδων](#)

[τι ετει χρειαν εχομεν μαρτυρων](#)

[Τι με πλατευεις](#)

Παραδειγματα χρησης

Με τραβανανε απο το πρωι **απο τον Άννα στον Καϊάφα** και στο τελος μου ειπαν οτι εχασαν τον φακελλο της υποθεσης.

Εγκυκλοπαιδικα

Προκειται για ένα ευαγγελικο φιασκο που περιγραφει τις μετακινησεις του Ιησου κατα την συλληψη του.

Τα προσωπα

Ιησους

Ο Κυριος δεν χρειαζεται συστασεις.

Άννας

Ο λεγάτος της Συρίας Κυρήνιος τον τοποθέτησε αρχιερέα των Ιουδαίων το 6 ή 7 μ.Χ. Ο Ρωμαίος επίτροπος Βαλέριος Γράτος τον απομάκρυνε από τη θέση αυτή το 15 μ.Χ. Εντούτοις, όντας άνθρωπος των ελιγμών, κατάφερε να διατηρήσει την επιρροή του στο Μεγάλο Εβραϊκό Συνέδριο. Οι πέντε γιοί του (Ελεάζαρ, Ιωνάθαν, Θεόφιλος, Μαθθίας, Άννας ο νεότερος) έγιναν αρχιερείς, καθώς και ο σύζυγος της κόρης του Καϊάφας. Στην «Ιουδαϊκή Αρχαιολογία» (Βιβλίο 20, κεφάλαιο 9, στίχος 1) ο Ιώσηπος αναφέρει: «λεγόμενος ευτυχέστατος γενέσθαι· πέντε γαρ έσχε παίδας, και τούτους πάντας συνέβη αρχιερατεύσαι τω Θεώ, αυτός και πρότερον της τιμής επί πλείστον απολαύσας, όπερ ουδενί συνέβη των παρ' ημίν αρχιερέων». Από τον ευαγγελιστή Λουκά παρουσιάζεται στις Πράξεις των Αποστόλων (κεφάλαιο 4, στίχος 6) και στο Κατά Λουκάν (κεφ. 3, στ. 2) να ασκεί την αρχιερατεία μαζί με τον γαμπρό του, τον Καϊάφα. Αυτό δεν μπορούσε να συμβαίνει διότι ασκούσε την αρχιερατεία μόνο ένας αρχιερέας, αλλά ο Λουκάς τον αναφέρει, διότι σε κάθε ζήτημα είχε τον πρώτο λόγο, οι δε γιοί του και ο γαμπρός του ακολουθούσαν πιστά τις συμβουλές του. Άλλωστε, στο Κατά Ιωάννην ευαγγέλιο (κεφ. 18, στ. 13) διαβάζουμε ότι, όταν οι Ιουδαίοι συνέλαβαν τον Ιησού Χριστό, τον πήγαν καταρχήν στον Άννα, ενώ **δεν ήταν αρχιερέας**. Εκείνος και οι γιοί του ήταν πάμπλουτοι, αφού είχαν την αποκλειστική διαχείριση των εσόδων του Ναού. Με την πολιτική τους είχαν μετατρέψει τον Ναό σε σπήλαιο ληστών (Μαθθαίος κεφ. 21, στ. 13). Στο Ταλμούδ (Pesach 57a) αναφέρεται μια κατάρα «επί την οικογένειαν του Άννα και τους συριγμούς της ως της εχίδνης». Έζησε μέχρι τα 90 του χρόνια.

Ιωάννης κεφάλαιο 18, στίχος 13

Ιωάννης κεφ. 18, στ. 24

Λουκάς κεφ. 3, στ. 2

Πράξεις των Αποστόλων κεφ. 4, στ. 6

Καϊάφας

Ο Καϊάφας είναι πρόσωπο που αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη. Είναι ο αρχιερέας, πρόεδρος του Μεγάλου Εβραϊκού Συνεδρίου, το οποίο δίκασε και καταδίκασε σε θάνατο τον Ιησού Χριστό. Αναφέρεται από τους τρεις εκ των τεσσάρων Ευαγγελιστών, όπως και στο 4ο Κεφάλαιο των Πράξεων των Αποστόλων (στίχος 6), όπου εξιστορείται ότι μπροστά σ' αυτόν και σ' άλλους αρχιερείς πήγαν τον Πέτρο για ανάκριση -δεν βρέθηκε ένοχος σε κάτι και αφέθηκε ελεύθερος.

Το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωσήφ. Το «Καϊάφας» ήταν υποκοριστικό και σήμαινε «ο υποτάσσω» (το πιθανότερο) ή, κατ' άλλους «ο βράχος». Ο Ρωμαίος επίτροπος Βαλέριος Γράτος τον έκανε αρχιερέα το 18 μ.Χ. Παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι το 36 μ.Χ., οπότε τον απομάκρυνε ο λεγάτος της Συρίας Βιτέλλιος, σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Ιώσηπος στην Ιουδαϊκή Αρχαιολογία. Διατηρήθηκε τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα στην αρχιερατεία, επειδή εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των Ρωμαίων. Αν και θρησκευτικός αρχηγός των Εβραίων, ποτέ δεν τους προστάτευσε απέναντι στις ρωμαϊκές αυθαιρεσίες. Δεν πρόβαλε καμιά αντίσταση όταν ο Πιλάτος αποπειράθηκε να εισαγάγει στα Ιεροσόλυμα εικόνες του Καίσαρα, ή όταν άρπαξε τον κορβανά, το ταμείο του Ναού κι έκανε σφαγές. Σ' αυτόν οδηγήθηκε ο Ιησούς Χριστός, αφού προηγουμένως τον πήγαν στον Άννα, την κόρη του οποίου είχε παντρευτεί ο Καϊάφας.

Η παράδοση αναφέρει ότι μετά την Ανάσταση του Χριστού, κάλεσε αυτόν και τον Πιλάτο, ο αυτοκράτορας Τιβέριος στη Ρώμη για να απολογηθούν. Αλλά το πλοίο που τον μετέφερε, ναυάγησε. Βγήκε στην Κρήτη, όπου αρρώστησε και πέθανε. Επτά φορές τον έθαψαν, αλλά «η γης τον ανεξέρνα (απέβαλε) άλυωστο και μαύρο σαν τον Κάη, για το μεγάλο κακό πώκαμε, που καταδίκασε το Χριστό». Μαζεύτηκε μέγα πλήθος και με κατάρες τον έθαψε κάτω από ένα τεράστιο σωρό πέτρες. Αυτό ήταν του Καγιαάφα το μνήμα σε ένα χωριό κοντά στο Ηράκλειο. Σωζόταν μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα. Η παράδοση αυτή είναι πολύ παλιά και την αναφέρουν αρκετοί περιηγητές. Περιλαμβάνεται στο απόκρυφο βιβλίο «Τα πεπραγμένα τω Πιλάτω», δεν τεκμηριώνεται εντούτοις ιστορικά.

Αναφορές

Τότε συνήχθησαν οί αρχιερείς και οί γραμματεῖς και οί πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

Ματθαίος κεφ. 26 στίχος 3

Το «του λεγομένου» σημαίνει ότι ο Καϊάφας = βράχος ήταν παρατσούκλι όπως και του Πέτρου ήταν Κηφάς = επίσης Βράχος (ομόηχο).

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς και οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν

Ματθαίος κεφ. 26 στίχος 57

Λουκάς κεφ. 3 στίχος 2

Ιωάννης κεφ. 11, στίχος 49,

Ιωάννης κεφ. 18 στίχοι 13-14-24-28

Πράξεις των Αποστόλων κεφ. 4 στίχος 6

Υπήρχε συλλογική αρχιεραρχία;

ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ. ΑΦΟΥ ΡΗΤΩΣ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Αρχιερας με συνεταιρους είναι αρχιδια-ιερας

Το γεγονός

Η συλληψη του Ιησου είναι τελειως παραλογη.

Μετα από καταγγελιες (για την εισοδο στα ιεροσόλυμα) ή και αυτεπαγγελτα (ληστεια και φονοι στο Ναο, πρωτοστατούντος του Ιησου) ο Ρωμαιος επαρχος οφειλε να εκδωσει διαταγη δια την συλληψη του Ιησου.

Δεν χρειαζοταν προδοτης. Ο Ιησους ηταν γνωστος. Ο τοπος επισης ηταν ευκολα ανακαλύψιμος: 12

ανθρωποι τουλάχιστο στον κηπο της γεθσημανης στα μαυρα μεσανυχτα θα ειχαν καποιο φως. Πασα η σπειρα σημαινε 600 στρατιωτες υπο χιλιαρχον για την σύλληψη ενός ατομου. Αυτό δεν εχει νοημα αν προκειται για την συλληψη ενός περιεργου προφητη που το κυρηγμα του ηταν αγαπατε αλληλους. Πρεπει οι Ρωμαιοι να ειχαν αλλη εικονα. Την εικονα καποιου που επιδιωκει να γινει βασιλευς των Ιουδαιων και που έχει στρατολογησει κοσμο για μια επαναστατική ανατροπή. Του επιρριπτουν και την κατηγορια για ληστεια και φονους στο Ναο και τον ταυτιζουν ως κακουργο του κοινου ποινικου δικαιου. Δεν τους συμφέρει να τον ηρωποισουν ουτε να μειώσουν την δράση του. Ετσι δικαιολογείται η αποστολη τοσο μεγαλου αριθμου στρατιωτων.

Η σπειρα δεν μπορει να οδηγηται από τον Ιουδα (λαβων πασαν την σπειραν)

Οι ρωμαιοι στρατιωτες υπο τον χιλιαρχον δεν πανε στο σπιτι ενός ιδώτη (του Αννα) αυτόν που είχαν διαταγή να συλλάβουν. Οφειλουν να οδηγησουν τον συλληφθεντα σε καποιο Ρωμαικο Κτήριο και υπηρεσια (πιθανοτατα στον επαρχο).

Η διαταγη (προφορικη ή γραπτη) θα επρεπε να οριζει γιατι συλλαμβάνεται ο Ιησους, την κατηγορια. Κατι τετοιο δεν αναφερεται.

Βαινεται ότι καποια ψήγματα αντικειμενικότητας επεζησαν. Και ο ιδιο ο Ιησους απορει γιατι ηταν τοσοι πολλοι οι διωκτες του

Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζύλων συλλαβεῖν με·

Στον (σπιτι του ;) καιαφα οπου τον πηγαν γινονται τα εξης τρελλά

63 ... ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· 66 τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχὸς θανάτου ἐστί.

Ματθ. 26:63-66

Η βλασφημία είναι θρησκευτικο αμαρτημα και δεν μπορει να επισύρει την ποινή του θανατου κατά το Ρωμαικο δικαιο. Όμως η σταυρωση εγινε από τους ρωμαιοις με πολύ πιο ρεαλιστικες κατηγοριες και με απολυτη λογικη.

Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ματθ. 26:63-66

Αυτό εγραψε ο πιλατος, αρνουμεμος διαρρηδην να το ανακαλέσει και να το αλλάξει συμφωνα με τα γούστα των εβραιων.

21 ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, μὴ γράφῃς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν, βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ιωανν.19:21

Τους απαντησε ορθα κοφτά «ὁ γέγραφα γέγραφα» Ιωανν.19:22

Η αρχικη κατηγορια των αρχιερων κατά την προσαγωγή του Ιησου στον Πιλατο ηταν ότι *κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν.* Ιωανν. 19:7 (ορα και Λευ 24:16, Ιωανν. 5:18, Ιωανν. 10:33).

Όταν βλεπουν ότι το κολπο δεν πιανει, ο Πιλατος αδιαφορει για τις θεολογικες παραβάσεις, αλλάζουν τακτικη και ειδαν ότι

ὁ Πιλάτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες, ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ καίσαρι.

ΙΩANN 19:12

(Βλ. και Πραξ 17:7)

Του υπενθυμισαν δηλαδη, αποδεχομενοι την λογικη αποψη, το κατηγορητηριο που πρεπει να ισχυσει. Ο Πιλατος όμως και το ηξερε και γι' αυτο εστειλε *πασαν την σπειραν*. Θα ηταν λοιπον παραλογο να θελει να απολυσει τον Ιησου που ο ιδιος συνέλαβε. Η εξελιξη τον βολευε ακομα και αν ηταν ψευδης. Τον επιασα τον βασιλεα σας κυριοι εβραίοι ,τον σταυρώνω, και καθήστε φρονιμα! Ενας είναι ο Βασιλευς: Ο Τιβεριοις! Και εδώ είναι ο Γολγοθάς για κάθε επιδοχο διαδοχο.

Ο Καιάφας φερεται ειπων εξης:

⁴⁹ εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν _

αὐτοῖς, ὑμεῖς οὐκ οἶδατε οὐδέν, ⁵⁰ οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

Και αποφασίζει να ριξει ολο το σφαλμα στον Ιησου και να παραστησει τον Ιουδαικο λαο «φιλο του Καίσαρος» για αποφυγει αντιποινα (βλ. ΙΩΑΝΝ 19:12)

Η σκοπιμότητα της πλαστογραφίας

Γιατί λοιπόν όλα αυτά τα παράλογα σούρτα -φέρτα;

Είναι τόσο παράλογα που ο λαός εντυπωσιασμένος χρησιμοποίησε την φράση ειρωνικά για ταλαιπωρίες χωρίς αίτια και λογική.

Τα κείμενα πλαστογραφήθηκαν τον 4ο αιώνα. Η σκοπιμότητα ήταν απλή:

Για όλα φταίνε οι άνομοι εβραίοι.

Οι Ρωμαίοι τώρα πια έχουν επίσημη θρησκεία τον χριστιανισμό. Δεν μπορεί όμως να έχουν σταυρώσει τον ιδρυτή της θρησκείας τους!

Επιστρατεύονται συκοφάντες Άννες, Καιάφες, Βαραββάδες, Νομοί και προφήτες και ένας όχλος που ουρλιάζει *Άρον Άρον σταύρωσον αυτόν* ενώ πριν έστρωνε τα ρούχα και υποδέχονταν *μετά βαΐων και κλάδων* τον ίδιο άνθρωπο στα Ιεροσόλυμα.

Ο Πιλάτος, συνηγορούσης και της κυρίας Πιλάτου¹ *νίπτει τας χείρας του* και βγαίνει λαδί. Τι να κάνω κύριοι, απολογείται, έκανα ότι μπορούσα. Αλλά αυτοί οι Εβραίοι είναι πεισματάρηδες. Υποχωρεί και στέλνει σπιτάκι του τον Βαραββά*, πρόσωπο απόλυτα αμφιβόλου ιστορικότητας, με βάση κάποιο έθιμο ανύπαρκτο, απίθανο και παράλογο².

Ο Πιλάτος πρέπει να εμφανίσει κάλος φίλος του Ιδρυτού. Όμως το λαϊκό ένστικτο δημιούργησε το ρήμα **πιλατεύω** =βασανίζω, τυραννίζω .

*) απέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

Εικονες

1

Ο Αρχιερεας

2

Ο ΚΑΙΑΦΑΣ ΑΓΑΛΜΑ ΣΤΟ Bom Jesus, Braga, Portugal ενώ διαρρηγνύει τα ματιά του³

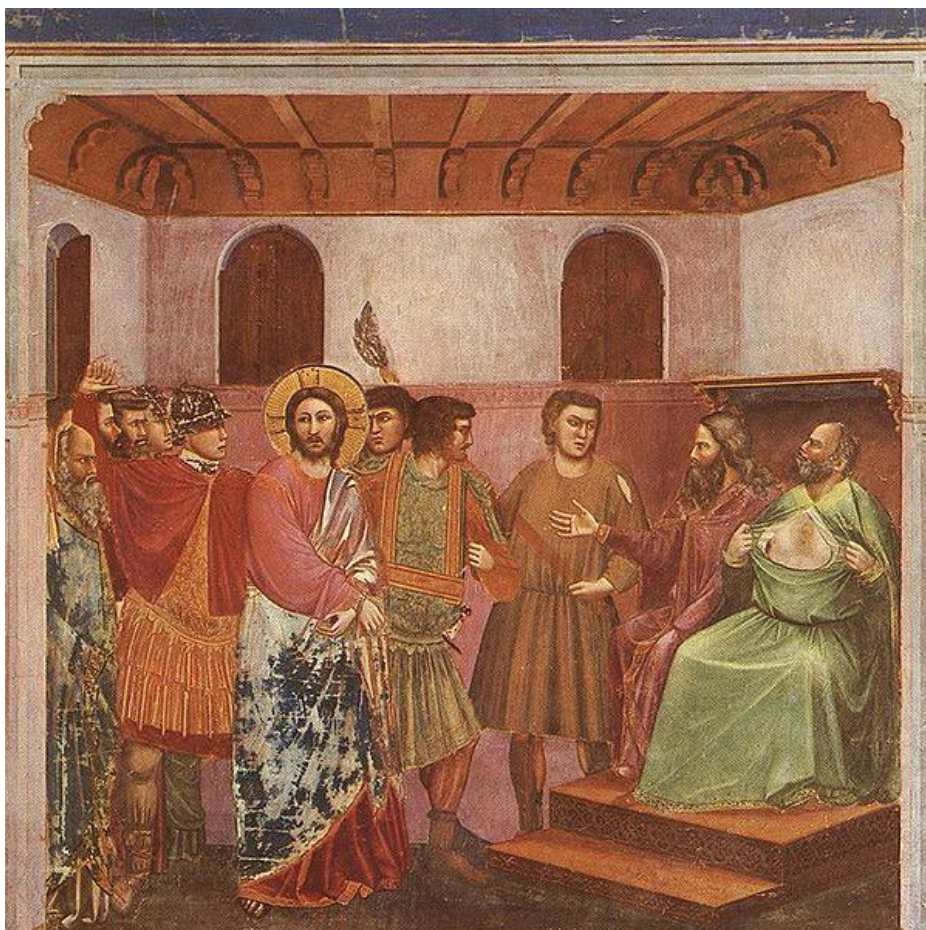
3

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΑΙΑΦΑ ΤΟΥ Matthias Stom.

4

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΑΙΑΦΑ - ΤΟΥ ΤΖΙΟΤΤΟ

5

Ο Αντону Κουην ως Καιαφας στο εργο ο Ιησους από την Ναζαρετ

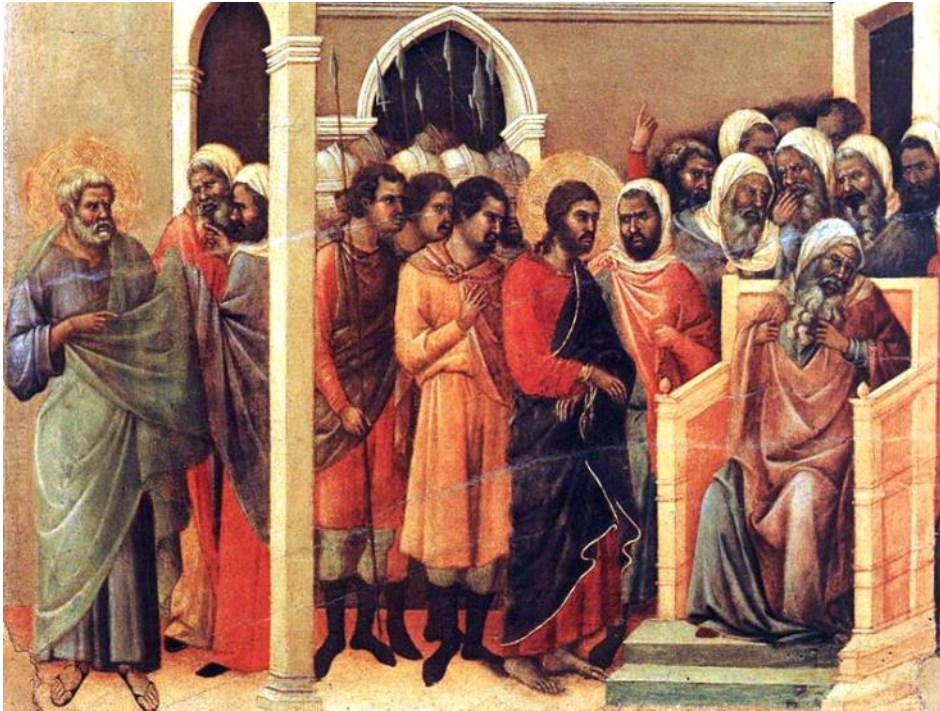
6

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΠΕΘΕΡΙΚΑ (ΤΟΝ ANNA)

7

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΪΑΦΑ

65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ³ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·

ΜΑΤΘ. 26.65

Αναφορές

1

ΜΑΤΘ. 26.65

19 καθημένου δὲ αὐτοῦ (του Πιλάτου) ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα, μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

2

ΜΑΡΚ. 15:6,

Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὄνπερ ἠτοῦντο. 7 ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

Ἀλλα και στο κατά ΙΩΑΝΝΗΝ

39 ἔστι δὲ συνθήεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 40 ἐκράυγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Ιω 18:39

Σέ ὄλη την παγκόσμια ἱστορία χάρη σέ κατάδικο ἀπονέμει ὁ ἀρχηγός του κράτους. Ἐδῶ την χάρη την ἀπονέμει ὁ κατακτημένος λαός! Χωρίς καμια ἱστορική μαρτυρία γιά ἄλλους ἀπελευθερωθέντες κατ' ἔθιμον (Ματθαίος) ἢ υποχρεωτικῶς (Λουκάς) .

Το ρωμαϊκό νομικό οἰκοδόμημα καταρρέει ἀφοῦ μιά νόμιμη ἀπόφαση μπορεῖ νά την μεταβάλλει ὁ κατάδικος μέσω φωνασκούντων ὀπαδῶν του. Μύθευμα πρώτης Κατηγορίας!

κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἠθελον.

Ματθ. 27:15

Το αναφέρει ως εθιμο που καταργει νομο δημοσίας τάξεως! Το εθιμο απαιτει συναινεση των μερων (Ρωμαιων και Ιουδαιων) , και μακροχρονια και ομοιόμορφη ασκηση συνειδήσει δικαίου. Κατι τετοιο είναι απιθανο. Και μονη η αναφορά τετοιου 'εθιμου' θα εκανε τα κοκαλα των ρωμαιων νομομαθών να τριζουν. Φαινεται ότι αυτή η ομοιομορφη ασκηση ενινε **εν κρυπτω και παραβυστω**, γιατι κανενα σχετικο ιστορικο τεκμηριο δεν βρέθηκε!

Ετσι ο Λουκάς^{Λουκ 23:17} προσπαθει να διρθωση τα πραγματα αλλα μαλλον τα χειροτερευει:

ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα ισχυριζομενος ότι ο Πιλάτος εκανε την **ανάγκη** του.

3

Εβραϊκη Αγανάκτηση

Η Παλαια Διαθήκη περιγράφει ένα σχήμα για την ενδειξη βαθύτατου πένθους ή οργής και αγανακτησης: ηταν **το σχίσμο των ρούχων** (ιματίων) και η ενδυση με **σάκκο** και η παράλληλη ρίψη (κατάσπασις, επιπασις) σποδού (στάκτης) ή χώματος επι της κεφαλής.

Γεν. 37:29 και 34 , Ιησους του Ναυη 7:6, Κριταί 11:35, Β'Σαμουήλ 1:11 και 13:31, Α' & Β'Βασιλέων συχνά, Εσθθρ 4:1, Ιωβ 1:20

Το ιδιο κανει και ο Καϊάφας στην Καινή Διαθήκη όταν διαπιστώνει ότι ο Ιησους εβλαστήμησε το ονομα του Κυριου.

65 Τότε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων: "εβλασφημησεν τι επι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν, τι υμιν δοκει; οι δε αποκριθεντες ειπαν "ενοχος θανατου εστιν".

Ματθ.26.65

Στηρηθηκαν στο χωριο του Λευϊτικοῦ 24:16

16 ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραὴλ· ἐάν τε προσήλυτος, ἐάν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.

Πιθανόν να μην έσκιζαν κυριολεκτικά τα ρούχα τους. Γιατί να το κάνουν άλλωστε; Υποθέτω ότι έκαναν το σχήμα (χειρονομία) του σχισίματος των ρούχων. Όπως κάνουμε και σήμερα: τραβω τις γροθιές μου μπροστά στο στήθος μου **σαν** να σχίζω τα ρούχα μου.

Δήλωση ότι θα επιδείξω την μεγίστη δυνατή αγανάκτηση. Με χειρονομια δηλώνω την διαδικασία που θα κάνω. Δηλ. θα σκισω τα ρουχα μου, θα βάλω και σάκκο και θα ρίξω στάκτη στο κεφάλι μου. Όλα βέβαια μένουν στα λόγια.

Την φράση την χρησιμοποιουμε και στην καθημερινη ομιλια "διαρηγνύει τα ιματια του και ισχυριζεται ότι δεν εχει καμια σχεση με δωροδοκιες". Επιβιώμα είναι και η φράση **βγηκε από τα ρουχα του** σαν δειγμα υπέρτατης αγανάκτησης.